

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 1SKomp/6/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1121203638
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Naď
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:1121203638.1

Uznesenie

Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky zložený z predsedu senátu JUDr. Pavla Naďa (sudca spravodajca) a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., Mgr. Dušana Čima, JUDr. Jaroslavy Fúrovej, Mgr. Michala Novotného, JUDr. Jany Haluškovej, JUDr. Nory Halmovej a prof. JUDr. Juraja Vačoka, PhD., o návrhu Krajského súdu v Bratislave na rozhodnutie kompetenčného sporu medzi ním a Okresným súdom Bratislava I., pod sp. zn. 2S/313/2021 žalobcu : B.. Q. U., nar. X.X.XXXX, K..Č.. Ú. Z. V. K. H. Q. T. Ú. Z. V. V.I. E., U. XX/XXX, X..H.. B. X, XXX XX E., proti žalovanému : MADWIRE, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 47 436 310, takto

rozhodol:

Na prejednanie veci nie je daná právomoc správneho súdu.

odôvodnenie:

I.

1. Žalobca dňa 21. 5. 2021 doručil Okresnému súdu Bratislava I podanie z 10.5.2021 označené ako „Žiadosť o začatie správneho konania podľa §74 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní,“ v ktorom tvrdil, že žalovaný „nesplnil povinnosť uloženú vykonateľným rozhodnutím Q. U. sp. zn. SG-930/1-ROZH-LEOP-2020-NŠ zo dňa 8.1.021“ a v tejto súvislosti žiadal, aby Okresný súd Bratislava I. zahájil výkon uvedeného „rozhodnutia“.

2. V prílohe uvedeného podania z 10.5.2021 žalobca predložil súdu okrem iného ním vyhotovené rukou písané „rozhodnutie“ z 8.5.2021 (č.l. 4-5 spisu), z obsahu ktorého vyplýva, že žalobca sa domáha voči žalovanému náhrady vo výške 12 500,- Eur „pre podozrenie zo spáchania prečinu neoprávneného nakladania s osobnými údajmi.“

3. Okresný súd Bratislava I. uznesením č. k. 2S/1/2021-28 zo 14.10.2021 vec postúpil Krajskému súdu v Bratislave ako vecne príslušnému.

4. Okresný súd Bratislava I svoje rozhodnutie o postúpení odôvodnil poukázaním na znenie ust. § 40, § 43 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov a § 10, § 18 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov a konkrétne tým, že žalobca sa žalobou domáha začatia správneho konania a preskúmania rozhodnutia Úradu na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky zo dňa 3.12.2020, č. 00257/2020-OS-16. z tohto dôvodu mal za to, že Krajský súd v Bratislave je vecne príslušný na konanie a rozhodnutie v danej právnej veci.

II.

5. Krajský súd v Bratislave podaním zo 7.2.2022 predložil vec na rozhodnutie sporu o príslušnosť Najvyššiemu správneému súdu Slovenskej republiky procesným postupom podľa §18 ods.4 SSP,

opierajúc svoj nesúhlas s postúpením veci Okresným súdom Bratislava I. konštatovaním, že vec nepatrí do správneho súdnictva, ale na jej prejednanie je vecne príslušný civilný súd.

III.

6. Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky prejednal predložený kompetenčný spor ako spor o právomoc, ktorý vznikol medzi správnym súdom a iným súdom podľa § 18 ods. 4 Správneho súdneho poriadku a dospel k záveru, že nesúhlas Krajského súdu v Bratislave s postúpením veci je dôvodný, keďže na prejednanie a rozhodnutie veci nie je daná právomoc správneho súdu.

7. Podľa § 2 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

8. Podľa § 6 ods. 1 Správneho súdneho poriadku správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

9. Podľa § 3 Civilného sporového poriadku súdy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány.

10. Kompetenčný senát skúmal, či vec predložená po jej postúpení civilným súdom správne súdu patrí alebo nepatrí do správneho súdnictva. Z § 3 Civilného sporového poriadku vyplýva, že právomoc súdov v civilnom sporovom konaní je viazaná na súkromnoprávne spory a súkromnoprávne veci. Odlišnú právomoc majú správne súdy, ktoré v súlade s § 6 Správneho súdneho poriadku preskúmajú zákonnosť rôznych foriem činnosti verejnej správy. Pre určenie, či konkrétna vec patrí do právomoci súdov v civilnom sporovom konaní alebo do právomoci správnych súdov, je preto rozhodujúce, či medzi účastníkmi súdneho konania existuje súkromnoprávny vzťah alebo administratívny vzťah.

11. Predmet súdneho prieskumu v rámci správneho súdnictva spočíva v tom, že správny súd, až na výnimky (napr. § 384 a nasl. S.s.p.), prejednáva skutočnosti, ktorými sa už zaoberal orgán verejnej správy v administratívnom konaní, keďže preskúmava zákonnosť rozhodnutia vydaného v administratívnom konaní, či opatrenia orgánu verejnej správy, prípadne skúma dôvody nečinnosti orgánu verejnej správy, resp. mieru intenzity zásahu orgánu verejnej správy (§ 2 ods. 1 a 2 S.s.p.).

12. Z legálnej definície administratívneho konania (§ 3 ods. 1 písm. a/ S.s.p.) vyplýva, že predstavuje postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov.

13. V kontexte uvedených skutočností civilný proces predstavuje zákonom upravený postup subjektov civilného konania (okrem iných najmä súdu a strán sporu) pri prejednávaní a rozhodovaní súkromnoprávnych sporov a iných súkromnoprávnych vecí.

14. Civilný proces sa teda má uskutočniť v prípade, ak na základe horeuvedených právnych kritérií smerujúcich k rozlíšeniu právnych vecí patriacich do všeobecného súdnictva alebo do správneho súdnictva dospeje súd k záveru, že zo žaloby či neúplného alebo nesprávne koncipovaného podania žalobcu nemožno vydedukovať také prvky verejnoprávnej povahy, ktoré by vec predurovali do sféry správneho súdnictva. Existencia dôvodov pre postúpenie veci správne súdu všeobecným súdom pritom musí byť jasne identifikovaná a právne pomenovaná, a to aj po prípadnom odstránení nedostatkov podania .

15. Na predmetných právnych východiskových záveroch kompetenčného senátu vôbec nič nemení ani skutočnosť, že žalobca sa svojmu nároku voči žalovanému snažil priradiť verejnoprávny charakter, zjavne inšpirovaný obsahom rozhodnutí Úradu na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky z 3.12.2020 a podpredsedníčky Úradu na ochranu osobných údajov zo 16.3.2021 týkajúcich sa rovnakých účastníkov konania, ktoré tiež predložil súdu v prílohe svojho podania z 10.5.2021.

16. Pre rozhodnutie kompetenčného senátu v danej právnej veci malo zásadný právny význam zistenie, že žalobca sa podaním z 10.5.2021 nedomáhal súdneho preskúmavacieho konania v správnom súdnictve vo vzťahu k administratívnym rozhodnutiam uvedeným v bode 15. odôvodnenia tohto usmernenia, ale finančného plnenia voči žalovanému. O takomto nároku je oprávnený konať všeobecný súd v súlade s ustanovením § 3 CSP.

17. Vzhľadom na prezentované skutočnosti dospel Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky k záveru, že nemožno usudzovať, že sa jedná o vec patriacu do správneho súdnictva v zmysle jeho právomoci definovanej v § 6 ods. 1 Správneho súdneho poriadku.

IV.

18. Kompetenčný senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky je toho názoru, že Krajský súd v Bratislave dôvodne namietal postúpenie veci Okresným súdom Bratislava I; keďže v prejednávanom prípade nejde o vec patriacu do právomoci správneho súdnictva a preto v zmysle § 18 ods. 4 Správneho súdneho poriadku vyslovil, že na prejednanie veci nie je daná právomoc správneho súdu.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté v pomere hlasov 8:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu **n i e** j e prípustný opravný prostriedok.